

“अबध्याञ्च स्त्रियं प्राङ्स्त्रियं न्योनिगतामपि” ति० त० ।

तिल गतो भ्वा० पर० सक० सेट् । तिलति अतेलीत् । तितेल ।
तिल स्त्रे हे त० पर० अक० अनिट् । तिलति अतेलीत् ।
तितेल । [तिलत् त ।

तिल स्त्रे हे चुरा० उभ० अक० सेट् । तिलयति ते अती-
तिल पु० तिल-क । खनामख्याते शस्यभेदे । भावप्र० तद्गुणायुक्तं

यथा “तिलः कृष्णः सितो रक्तः सवर्णोऽल्पतिलः स्रुतः ।
तिलो रसे कटुस्तिक्तो मधुरस्तुवरो गुरुः । विपाके क-
टुकः स्वादुः स्निग्धोष्णः कफपित्तनुत् । बल्यः केशप्रो-
हिमस्यशस्त्रचक्रस्तयोत्रथे हितः । दन्धोऽल्पमूलकद-
याही वातघ्नोऽग्निमतिप्रदः । कृष्णः श्रेष्ठतमस्तेषु शु-
क्रलो मध्यमः सितः । अन्ये हीनतराः प्रोक्तास्तज्ज्ञै-
रक्तादयस्तिलाः” ।

तिलप्रतिपहनिषेधमाह ब्रह्मपुराणम् “ब्राह्मणः प्रति-
गृह्णीयात् वृत्त्यर्थं साधुतस्तथा । अव्यञ्जमपि सातङ्ग-
तिललौहंश्च वर्जयेत्” तिलदाने फलमाह विष्णुः ।
“तिलप्रदः प्रजासिद्धं दीपदक्षलुक्तमम्” । महाभारते
“कल्युप्तस्याय यो विप्रः स्नातः शुक्लेन वाससा । तिल-
पात्रं प्रयच्छन् वै सर्वपापैः प्रसूचयेत्” । शु० त० स्रुतिः
“प्रेतकुट्टिशं यो दद्यात् हेमगर्भं स्तिलाक्ष्णम् । याव-
न्मस्ते तिलाः स्वर्गं तावत्कालं स भोदते” । सप्तम्यादिवर्जं
तिलैः सदा स्नानं कर्त्तव्यमाह मार्कण्डेयः “सर्वकालं तिलैः
स्नानं पुण्यं व्यासोऽब्रवीन्मनिः । श्रीकामः सर्वदा स्नानं
कुर्वीतामलकेनरः । सुप्रभीं नवमीं चैव पर्वकालञ्च वर्ज-
येत्” जन्मतिथौ तिलनिष्पाद्याः षड्व्यापाराः कार्याः
यथाह ति० त० “तिलोद्धर्त्तुं तिलस्त्रायो तिलहोमी
तिलप्रदः । तिलभुक् तिलवापी च षट् तिली नावसी-
दति” कालविशेषे तिलतर्पणनिषेधः गङ्गादौ च सर्वदा
निषिद्धदिनेऽपि तिलतर्पणकार्यता च तर्पणशब्दे ३५५
पृ० उक्ता । रात्रौ तिलसंबद्धवस्तुमात्रस्याभ्यक्षता “सर्वञ्च
तिलसंबद्धं नाद्यादस्तमिते रवौ” काशी० “तिलाश्चम्पकसं-
श्लेषात् प्राप्नुवन्वर्धवासताम्” कामन्दकी० “विक्रीणाति
तिलैस्तिलान्” पञ्चत० । २ तिलतुल्ये रूक्षप्रमाणे च
“तिलं तिलं सदादाय रत्नानां यद्विनिर्मिता । तिलो-
त्तमेति तत्तस्या नाम चक्रे पितामहः” भा० आ०
७६६६ श्लो० । ३ तिलाकारे देहस्थे (तिल) ख्याते
तिलकालके च “देवगुरुप्रसादेन जिह्वाग्रे मे सरस्वती ।
तेनाहं नृप ! जानामि भाहुमत्यास्तिलं यथा” कालिदासः ।

तिलस्य विकारः अण् । तैल तिलनिर्यासि तिलस्त्रे हे
तिलसदृशवस्तुजाते स्त्रे हे च “अदुष्टं सार्धं तैलं यत्तैलं
पुष्पवासितम् । अदुष्टं पकृतैलञ्च स्नानाभ्यङ्गेषु नित्यशः”
तिथित० । पर्वणि तन्निषेधमाह “स्त्रीतैलमांससंभोगी-
विष्णुमूलनरकं व्रजेत्” ति० त० एवमन्यदिनेऽपि तैलनिषेधः
स्रुतौ दृश्यः ।

तिलक न० तिल-कुन् तिल+इवार्थे स्त्रुत्वे वा कन् वा ।

१ क्लोमनि २ कृष्णसौवर्चले अमरः ३ सौवर्चले मेदि० ।
४ तिलवृत्ते, पु० राजनि० । ५ अश्वभेदे, पुंस्त्री० मेदि० ।
६ रोगभेदे, अमरः । ७ मरुचके च हेमच० । खनामख्याते
नासादौ धार्ये दचन्दनादिविशेषके पुंन० । तस्य
धारणप्रकारो यथा “द्वादशाङ्गं ललाटादौ तिलकं
हरिमन्दिरम् । स्नानान्ते वैष्णवः कुर्यात् प्रत्येकं
कृष्णनामभिः । वामे वक्षसि नेत्रान्ते गण्डेऽसि शङ्ख-
चिह्नितम् । तथैव दक्षिणे कुर्याद्द्वैशक्राङ्कितं सुने ! ।
ललाटे केशवं विद्यात् कण्ठे श्रीपुरुषोत्तमम् । वामवाहौ
वासुदेवं सव्ये दामोदरन्तथा । नाभौ नारायणञ्चैव
माधवं हृदये तथा । गोविन्दं दक्षिणे पार्श्वे वामे चैव
त्रिविक्रमम् । विष्णुं सव्ये कर्णमूले दक्षिणे मधुस्त-
दनम् । शिरोमध्ये हृषीकेशं पद्मनाभञ्च पृष्ठतः । हरेर्द्वा-
दशनासानि पठित्वा तिलकानि तु । यः कुर्याद्वैष्णवो
नित्यं स प्रेमभक्तिमाप्नुयात् । ये कण्ठलग्नतुलसीभव-
काष्ठमालाये द्वादशाङ्गहरिनामकतोर्द्धपुण्ड्राः । ये कृष्ण-
भक्तिमुदहा पृष्ठशङ्खचक्रास्ते वैष्णवा भुवनमाशु पवित-
यन्ति । तिलकन्तूर्द्धपुण्ड्राख्यं मध्यच्छिद्रं हि नारद ! ।
यदि कुर्यात्तिलकं तद्विज्ञेयं हरिमन्दिरम् । आनासा-
मूलमाश्रित्य शिरोमध्यगतं सुने ! । हरिपादाकृतं ना-
सामूलमारभ्य यत्नतः । हरिमन्दिरवत् सर्वं तद्वाधावल्ल-
भीयकम् । श्रीराधावल्लभीयं यत्तिलकं सुमनोहरम् ।
यौगलं तसु विज्ञेयं यदि मध्यहुरङ्कितम् । यदूर्द्धपुण्ड्रं
तिलकं शोभनं तन्मनोहरम् । तन्मध्ये पीतरेखञ्च श्रीम-
द्रामानुजं विदुः । श्रीरामोपासना यस्य तिलकं तूर्द्ध-
पुण्ड्रकम् । भ्रुवोर्मध्ये सविन्दु स्याद् यदि विप्र ! मनो-
हरम् । हरेः सर्ववताराणां मत्स्यादीनां विशेषतः ।
उपालकानां तिलकं केवलं हरिमन्दिरम् । ऊर्द्ध-
पुण्ड्रं द्विजः कुर्यात् जलियाणां तथैव च । वैश्या-
नान्तु तथा विप्र ! मूद्रादर्भगुण्डलाकृतं । अच्छिद्रमूर्द्ध-
पुण्ड्रन्तु ये कुर्वन्ति जनाधमाः । तेषां ललाटे सततं